

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 51Ek/1899/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121401882
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 07. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Michal Fúzy
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2022:6121401882.2

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci: oprávneného: Slovenská kancelária poisťovateľov, so sídlom: Bajkalská 19B, 826 58 Bratislava, IČO: 36 062 235, zast. JUDr. Ján Mišura, PhD., advokát, so sídlom: Záhradnícka 27, 811 07 Bratislava-Staré Mesto, IČO:37 925 458, proti povinnému: C. C., L.. X.XX.XXXX, P. J.: D. XXX/X, XXX XX K.n, o vymoženie 25288 EUR s príslušenstvom, vedenej súdnym exekútorom: JUDr. Luciou Uliankovou, so sídlom exekútorského úradu Námestie SNP 30, 960 01 Zvolen, pod. sp. zn. 325EX 1211/21, o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, takto

rozhodol:

- I. Súd exekúciu v celom rozsahu podľa § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku **z a s t a v u j e .**
- II. Súd povinnému nárok na náhradu trov exekučného konania **n e p r i z n á v a .**
- III. Súd oprávnenému nárok na náhradu trov exekučného konania **n e p r i z n á v a .**
- IV. Súd **u k l a d á** oprávnenému povinnosť zaplatiť súdnemu exekútorovi JUDr. Lucii Uliankovej trovy exekútora vo výške 36,- Eur v lehote troch dní odo dňa právoplatnosti tohto uznesenia.

odôvodnenie:

1. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdu dňa 22.06.2021 domáhal od povinného vymoženie 25288 EUR s príslušenstvom, na podklade vykonateľného exekučného titulu - platobného rozkazu, ktorý vydal Okresný súd Lučenec, sp. zn. 9Ro/197/2011, zo dňa, 29.06.2011, ktorý nadobudol právoplatnosť a stal sa vykonateľným 2.8.2011 (ďalej len „exekučný titul“).
2. Poverením zo dňa 09.11.2021 súd poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora. V rovnaký deň sa začala exekúcia, kedy bolo poverenie doručené exekútorovi.
3. Upovedomenie o začatí exekúcie (ďalej „upovedomenie“), bolo preukázateľne doručené povinnému dňa 30.11.2021. Návrh povinného zo dňa 8.12.2021 bol exekútorovi doručený 10.12.2021 a mal odkladný účinok. Povinný svoj návrh doplnil podaním zo dňa 8.12.2021, ktoré dodatočne doručil súdu (podľa prezenčnej pečiatky súdu 7.4.2022), a ktoré podanie bolo doručené exekútorovi ako oprávnenému orgánu 4.5.2022.
4. Exekútor doručil súdu 4.1.2022 návrh povinného na zastavenie exekúcie spolu vyjadrením oprávneného k nemu a 6.6.2022 doplnenie návrhu povinného (ktoré bolo cez súd doručené exekútorovi 4.5.2022) spolu s vyjadrením oprávneného k nemu.
5. Povinný 10.12.2021 doručil exekútorovi podanie pomenované ako Návrh na zastavenie exekúcií, v ktorom tvrdil, že 17.10.2018 bol zrušený konkurz, nedostatok majetku, patrí do registra úpadcov, napriek tomu sa neoprávnene vykonávajú zrážky zo mzdy. Žiada o rešpektovanie súdneho rozhodnutia,

kde poskytol všetku súčinnosť vo veci oddĺženia, a rovnako do zoznamu veriteľov uviedol dlh voči oprávnenému. Žiadal o zastavenie exekúcií. Súčasťou bol formulárový návrh na zastavenie exekúcie exekútorom v zmysle § 61n ods. 1 písm. g) Ex. por. Poukázal že Okresný súd Banská Bystrica, vydal uznesenie zo dňa 9.11.2021, č.k. 4OdK-652/2018-12,, ktorým vyhlásil konkurz na majetok povinného. Poukázal na § 166e ods. 1, 2, 167f ods. 2 ZoKR, a § 61n ods. 1 písm. g) Ex. por. Navrhol vydať upovedomenie o zastavení exekúcie, ktorým zastaví predmetnú exekúciu. Ako prílohu návrhu pripojil Výzvu zahraničným veriteľom na prihlásenie pohľadávok, vydanú v konaní vedenom Okresným súdom Banská Bystrica, sp. zn. 4OdK/652/2018 správcom konkurznej podstaty úpadcu, zverejnenú v obchodnom vestníku č. 144/2018 deň vydania 27.7.2018, Návrh na vyhlásenie konkurzu na majetok povinného zo dňa 8.12.2021 a Uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 4OdK/652/2018, zo dňa 16.7.2018, ktorým súd vyhlásil konkurz na majetok povinného.

6. Dňa 4.5.2022 bolo prostredníctvom súdu doručené exekútorovi podanie povinného pomenované ako Návrh na odklad a zastavenie exekúcie, zo dňa 8.12.2021 (podľa prezenčnej pečiatky súdu doručené súdu 7.4.2022), spolu s jeho súčasťou Návrh na zastavenie exekúcií zo dňa 8.12.2021. Podanie „Návrh na zastavenie exekúcií“, ktorý bol súdu doručený 10.12.2021 (ide o totožné podanie ako bolo doručené exekútorovi). V návrhu na odklad a zastavenie exekúcie sú uvedené obdobné skutočnosti ako v podaní adresovanom povinným priamo exekútorovi, navyš však poukazyval na ust. § 56 ods. 2 a § 57 ods. 2 Ex. por. v znení do 31.3.2017 a navrhoval súdu, aby v konaniach vedených proti povinnému vydal rozhodnutie, ktorým zastavuje exekúciu. Zároveň navrhol, aby súd do rozhodnutia o zastavení exekúcie povolil odklad exekúcie, keďže možno očakávať, že exekúcia bude zastavená.

7. Uvedené podania v bode 5. a 6 súd pokladá za návrh na zastavenie exekúcie (ďalej „návrh“), pričom podanie v zmysle bodu 6 je doplnením návrhu na zastavenie exekúcie, ktoré bolo doručené exekútorovi po 15-dňovej lehote odo dňa doručenia upovedomenia. Exekútor sa k veci nevyjadril.

8. Oprávnený vo vyjadrení zo dňa 3.1.2022 zastáva názor, že v tomto prípade nie je dôvod na zastavenie exekúcie, hoci bol na majetok povinného vyhlásený konkurz, je pravdou, ako uvádza povinný, a na čo aj poukázal oprávnený v podanom návrhu na vykonanie exekúcie, že Okresný súd Banská Bystrica uznesením zo dňa 16.07.2018, sp. zn. 40dK/652/zoi8 vyhlásil konkurz na majetok povinného. Uznesenie bolo zverejnené v Obchodnom vestníku pod č. 140/2018 zo dňa 23.07.2018. Oprávnený si dovoľuje poukázať na to, a na uvedené zároveň poukázal už v podanom návrhu na vykonanie exekúcie s pripojením dôkazov, že v tomto exekučnom konaní si uplatňuje plnenie súvisiace so Škodou na zdraví a v takom prípade nie je dôvod na zastavenie exekúcie proti povinnému a to aj napriek tomu, že podľa § 167f <file:///6-jf> ods. 1 ZoKR, na majetok podliehajúci konkurzu nemožno viesť exekúciu. Povinný opomenul v návrhu na zastavenie exekúcie poukázať na tie ustanovenia ZoKR, ktoré upravujú tzv. „nedotknuté pohľadávky“ oddĺžením. Poukázal na znenie § 166c ZoKR. Zo súdneho spisu Okresného súdu Lučenec v konaní vedenom pod sp. zn. 9Ro/197/2011, z ktorého vzišiel exekučný titul vyplýva, že povinný dňa 10.12.2006 zavinil vozidlom v dôsledku dopravnej nehody vznik ujmy na zdraví poškodenému: D. Y.. K uvedeným skutočnostiam predložil oprávnený v základnom konaní, z ktorého vzišiel exekučný titul, všetky relevantné dôkazy, v zmysle ktorých súd v základnom konaní mal za preukázané, že povinný svojím vozidlom zavinil 10.12.2006 nehodu, pri ktorej spôsobil ujmu na zdraví poškodenému, v dôsledku čoho musel oprávnený plniť poškodenému: z garančného fondu v celkovej výške 25.288,- € (bolestné a sťaženie spoločenského uplatnenia). Dôvodnosť nároku ako taká bola preukázaná v základnom konaní, z ktorého vzišiel vykonateľný platobný rozkaz (exekučný titul). A zároveň podstatné dôkazy preukazujúce vznik ujmy na zdraví poškodenému spôsobenú povinným pri dopravnej nehode dňa 10.12.2006 predložil oprávnený s podaným návrhom na vykonanie exekúcie. Povinný účinne nepoprel a ani nenamietal tvrdenia oprávneného v podanej žalobe, a to o vzniku ujmy na zdraví poškodenému o výške vyplateného plnenia pre poškodeného a pod., a ani nerozporoval predložené dôkazy so žalobou v základnom konaní, pretože proti platobnému rozkazu nepodal odpor, a preto platobný rozkaz následne nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť. Oprávnený si uplatnil v základnom konaní proti povinnému aj sumu 1.235,53 € (bez čiastočných úhrad suma vo výške 1.833,13 c), ktorá bola exekučným titulom judikovaná, avšak tá sa týkala škody na vozidle iného poškodeného (vecná škoda), ktorú si tak oprávnený s príslušným úrokom z omeškania touto exekúciou neuplatňuje z dôvodu oddĺženia povinného. Povinný zodpovedá za škodu podľa § 427 a nasl. Občianskeho zákonníka ako prevádzkovateľ motorového vozidla za škodu vyvolanú osobitnou povahou prevádzky motorového vozidla (a zároveň bol aj vodičom vozidla v čase nehody). Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. sa poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každého, kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Vzhľadom na to, že

motorové vozidlo povinného v čase nehody nebolo povinne 2mluvne poistené proti zodpovednosti za škodu, a pri ktorej takýmto nepoisteným vozidlom spôsobil škodu poškodenému, vznikla oprávnenému povinnosť uhradiť poškodenému z poistného garančného fondu poistné plnenie za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla v zmysle § 24 ods. 2 písm. b) zákona č. 381/2001 Z, z. v platnom znení. Nárok oprávneného ako žalobcu smeruje voči osobám zodpovedným za škodu spôsobenú nepoisteným vozidlom, či už voči prevádzkovateľovi nepoisteného vozidla, alebo voči vodičovi nepoisteného vozidla, resp. voči oboj súčasne (s poukazom aj na judikatúru - rozhodnutie Najvyššieho súdu SR zo dňa 31.08.2010, sp. zn. 4Cdo 134/2009, rozhodnutie Najvyššieho súdu SR zo dňa 17.02.2016, sp. zn. 1Obdo 26/2015). Podľa názoru oprávneného, ako aj uviedol vyššie, v tomto exekučnom konaní sa vymáha plnenie súvisiace so škodou na zdraví a v takom prípade, nakoľko ide o pohľadávku, ktorá môže a nemusí byť uspokojená v konkurze, nie je dôvod na zastavenie exekúcie proti povinnému a to aj napriek tomu, že podľa § 167f ods. 1 ZoKR na majetok podliehajúci konkurzu nemožno viesť exekúciu. Vymáhateľnosť nedotknutej pohľadávky vzhľadom na jej špecifické postavenie ako pohľadávky zo zodpovednosti za škodu spôsobenú na zdraví v zmysle citovaného ustanovenia § 166c ods. 1 písm. d) ZoKR zostáva zachovaná, nedotknutá pohľadávka je plne vymáhateľná počas konkurzu aj po zrušení konkurzu. Vychádzajúc zo skutočnosti, že povinný neuvádza žiadne skutočnosti odôvodňujúce právny záver o zániku vymáhaného nároku, o zrušení exekučného titulu, ani o skutočnostiach brániacich vymáhateľnosti exekučného titulu, pričom neexistuje ani dôvod zastavenia exekúcie podľa osobitného predpisu, oprávnený navrhuje, aby exekučný súd návrh povinného na zastavenie exekúcie ako nedôvodný zamietol a priznal oprávnenému nárok na náhradu trov právneho zastúpenia za vyjadrenie oprávneného k návrhu povinného vo výške 265,92 Eur s DPH.

9. Oprávnený podaním zo dňa 2.6.2022 Vec: Vyjadrenie oprávneného k návrhu povinného na zastavenie exekúcie, ktoré je vyjadrením oprávneného k doplneniu podania povinného uviedol totožné skutočnosti ako v predchádzajúcom vyjadrení. Navyiac uviedol, že oprávnený sa plne pridržiava svojich argumentov, ktoré uviedol vo vyjadrení zo dňa 03.01.2022 (Vyjadrenie oprávneného k návrhu povinného na zastavenie exekúcie) k podaniu povinného zo dňa 08.12.2021 (súdnemu exekútorovi doručené dňa 10.12.2021). A navyiac, oprávnený zastáva názor, že druhý návrh povinného na zastavenie exekúcie zo dňa 07.04.2022. bol podaný oneskorene s poukazom na § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, pretože nenamieta nové skutočnosti, ale v podstate uvádza tie isté skutočnosti, ktoré uviedol už v podaní zo dňa 08.12.2021. Povinný svoj návrh na zastavenie exekúcie odôvodňuje tým, že na jeho majetok bol vyhlásený konkurz, a preto s poukazom na § 6in ods. 1 písm. g) Exekučného poriadku v spojení s § 167f ods. 2 ZoKR je nutné exekúciu zastaviť. Navrhol návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietnuť a priznať oprávnenému nárok na náhradu trov právneho zastúpenia za 2 polovičné úkony právnej služby po 209,97 € (vyjadrenie k návrhu povinného na zastavenie exekúcie zo dňa 03.01.2022 a vyjadrenie k návrhu povinného na zastavenie exekúcie zo dňa 02.06.2022) a 2 x režijný paušál po 11,63 € + DPH vo výške 88,64 €, spolu vo výške 531,84 €.

10. Podľa § 61k ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Ex. por.“), Súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak a) po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku, b) exekučný titul bol zrušený, c) je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§ 54 ods. 2), d) sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

11. Podľa § 61k ods. 2 Ex. por., Povinný môže z dôvodov podľa odseku 1 podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh má odkladný účinok.

12. Podľa § 611 ods. 3 Ex. por., ak je tu dôvod zastavenia exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky; inak návrh zamietne. Ak súd návrh na zastavenie exekúcie zamietol z dôvodu, že návrh bol podaný oneskorene, i keď tu dôvod na zastavenie exekúcie je, povinný má právo domáhať sa vrátenia plnenia žalobou podanou voči oprávnenému.

13. Podľa § 61k ods. 3 Ex. por., V neskôr podaných návrhoch na zastavenie exekúcie môže povinný namietať len skutočnosti, ktoré nastali po uplynutí lehoty podľa odseku 2. V poradí ďalších návrhoch na zastavenie exekúcie môže povinný namietať len skutočnosti, ktoré nastali po podaní predchádzajúceho návrhu na zastavenie exekúcie. Obmedzenia podľa prvej a druhej vety sa neuplatnia, ak ide o také skutočnosti, ktoré povinný bez vlastnej viny nemohol skôr uplatniť.

14. Podľa § 61k ods. 4 Ex. por., návrhy na zastavenie exekúcie podľa odseku 3 odkladný účinok nemajú.

15. Podľa § 45 ods. 1 Ex. por., Exekučným titulom je vykonateľné rozhodnutie súdu, ak priznáva právo, zaväzuje k povinnosti alebo postihuje majetok.

16. Podľa § 195 Exekučného poriadku, trovami exekučného konania sú trovy exekútora, trovy účastníkov konania a trovy štátu.

17. Podľa § 196 Ex. por., Trovami exekútora sú odmena exekútora a náhrada výdavkov ustanovených týmto zákonom.

18. Podľa § 197 ods. 1 veta prvá Ex. por., Za výkon exekučnej činnosti podľa tohto zákona patrí exekútorovi odmena a náhrada paušálnych výdavkov a nevyhnutných výdavkov spojených s vedením konania, ktoré nie sú kryté paušálnymi výdavkami.

19. Podľa § 198 ods. 2 veta prvá Ex. por., ak došlo k zastaveniu exekúcie, patrí exekútorovi náhrada výdavkov, ktorú znáša účastník konania povinný platiť trovy exekútora podľa tohto zákona.

20. Podľa § 199c ods. 1 veta prvá Ex. por., ak sa exekúcia ukončila z iného dôvodu ako pre vymoženie alebo splnenie vymáhaného nároku povinným a ide o dôvod, ktorý možno oprávnenému pričítať, alebo z dôvodu, pre ktorý prináleží exekútorovi vydať upovedomenie o zastavení exekúcie, platí trovy podľa § 198 ods. 2 oprávnený.

21. Podľa § Podľa § 22 ods. 1 vyhlášky Ministerstva Spravodlivosti Slovenskej Republiky č. 68/2017 Z.z. ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej aj „vyhláška“), Exekútorovi patrí náhrada paušálnych výdavkov vo výške 60 eur.

22. Podľa § 22 ods. 2 vyhlášky, Ak sa vymáhaný nárok splní do uplynutia lehoty na podanie návrhu na zastavenie exekúcie, ktorý má podľa zákona odkladný účinok, alebo do uplynutia tejto lehoty nastane iný dôvod na ukončenie exekúcie, patrí exekútorovi náhrada paušálnych výdavkov podľa odseku 1 v rozsahu 50 %.

23. Podľa § 199a ods. 1 Ex. por., Trovami oprávneného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, výdavky na zaplatený súdny poplatok a hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie. Ods. 2 Ex. por. Povinný má voči oprávnenému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, ak mu súd na jeho návrh priznal ich náhradu v súvislosti s rozhodnutím o zastavení exekúcie z dôvodu, ktorý možno oprávnenému pričítať.

24. Podľa § 199a ods. 2 Exekučného poriadku, trovami povinného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom na zastavenie exekúcie.

25. Podľa § 199e prvá veta Exekučného poriadku, ak je zástupcom oprávneného alebo povinného advokát, odmena za právne zastúpenie sa nahrádza podľa ustanovení o tarifnej odmene. (§ 9 až 14 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov)

26. Podľa § 53 ods. 3 písm. b) Exekučného poriadku, Súd návrh na vykonanie exekúcie zamietne, ak sú tu dôvody, pre ktoré by exekúcia musela byť zastavená, alebo do vydania poverenia na vykonanie

exekúcie vzniknú dôvody na zastavenie exekučného konania okrem späťvzatia návrhu na vykonanie exekúcie.

27. Podľa § 53 ods. 4 Exekučného poriadku, súd z dôvodov podľa odseku 3 návrh zamietne celkom alebo sčasti. Z dôvodu podľa odseku 3 písm. g) zamietne návrh v časti opakujúceho sa príslušenstva, na ktoré vznikol nárok po vykonateľnosti exekučného titulu.

28. Podľa § 166 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZoKR“); každý platobne neschopný dlžník, ktorý je fyzickou osobou, je oprávnený domáhať sa oddĺženia konkurzom alebo splátkovým kalendárom podľa tejto časti zákona a to bez ohľadu na to, či má záväzky z podnikateľskej činnosti.

29. Podľa § 166b ods. 1 písm. b) ZoRK, Za nevymáhateľné voči dlžníkovi v prípade oddĺženia sa považuje príslušenstvo pohľadávky, na ktoré vznikol nárok v rozhodujúci deň a po rozhodujúcom dni; to neplatí pre pohľadávku z úveru na bývanie, ibaže bola prihlásená do konkurzu,

30. Podľa 166e ods. 2 ZoKR; oddĺžením sa pohľadávky, ktoré môžu byť uspokojené iba v konkurze alebo splátkovým kalendárom (§ 166a), bez ohľadu na to, či boli alebo neboli prihlásené, stávajú voči dlžníkovi nevymáhateľné v rozsahu, v ktorom ho súd zbavil dlhov.

31. Podľa 167f ods. 1 ZoKR; na majetok podliehajúci konkurzu nemožno počas konkurzu začať ani viesť exekučné konanie alebo obdobné vykonávacie konanie.

32. Podľa 167f ods. 2 ZoKR; ak bol vyhlásený konkurz, ide o dôvod, aby sa bez zbytočného odkladu rozhodlo o zastavení konania, v ktorom sa vymáha pohľadávka, ktorá môže byť uspokojená iba v konkurze alebo sa považuje za nevymáhateľnú. Výťažok exekúcie, ktorý ešte nebol vydaný oprávnenému, exekútor po odpočítaní odmeny a svojich trov, vydá oprávnenému.

33. Podľa § 166c ods. 1 písm. c) Oddĺžením sú nedotknuté tieto pohľadávky: pohľadávka zo zodpovednosti za škodu spôsobenú na zdraví alebo spôsobenú úmyselným konaním vrátane príslušenstva takejto pohľadávky,

34. Podľa § 24 ods. 7 zákona číslo 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej „ZoPZP“), Kancelária má právo proti tomu, kto zodpovedá za škodu podľa odseku 2 písm. a), b), f) a g), na náhradu toho, čo za neho plnila. Kancelária má právo proti poisťovateľovi na náhradu toho, čo plnila za poisteného podľa odseku 2 písm. c) a podľa § 24a ods. 1 písm. a). Kancelária je povinná požadovať od príslušnej kancelárie poisťovateľov náhradu toho, čo plnila poškodenému podľa odseku 2 písm. e).

35. Súd preskúmal návrh povinného a vyjadrenia oprávneného ako aj celý spisový materiál a mal za preukázané, že:

- exekučným titulom súd zaviazal povinného zaplatiť oprávnenému sumu 26 523,53 € s úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 1 235,53 € od 21.06.2008 do zaplataenia , vo výške 9 % ročne zo sumy 25 288,00 € od 04.07.2010 do zaplataenia , nahradil trovy konania vo výške 1 591,00 € a trovy právneho zastúpenia vo výške 1 025,64 € právnenmu zástupcovi navrhovateľa.

Návrhom na vykonanie exekúcie sa oprávnený domáhal od povinného vymoženia istiny 25288 EUR, úroku z omeškania 9 % ročne zo sumy 25288 EUR od 04.07.2010 do zaplataenia, trov základného konania 2616,64 EUR. V intenciách návrhu súd vydal poverenie exekútorovi.

- v návrhu povinný uviedol: Okresný súd Banská Bystrica uznesením zo dňa 16.07.2018, sp. zn. 4OdK/652/2018 vyhlásil konkurz na majetok povinného. Uznesenie bolo zverejnené v Obchodnom vestníku pod č. 140/2018 zo dňa 23.07.2018. Oprávnený v tomto exekučnom konaní si uplatňuje plnenie súvisiace so škodou na zdraví a v takom prípade, nakoľko ide o pohľadávku, ktorá môže a nemusí byť uspokojená v konkurze, nie je dôvod na zastavenie exekúcie proti povinnému a to aj napriek tomu, že podľa § 167f ods. 1 z ZoKR na majetok podliehajúci konkurzu nemožno viesť exekúciu. Okresný súd Banská Bystrica uznesením zo dňa 16.07.2018, sp. zn. 4OdK/652/2018 vyhlásil konkurz na majetok povinného. Uznesenie bolo zverejnené v Obchodnom vestníku pod č. 140/2018 zo dňa 23.07.2018. Oprávnený si dovoľuje poukázať na to, že v tomto exekučnom konaní si uplatňuje plnenie súvisiace so škodou na zdraví a v takom prípade, nakoľko ide o pohľadávku, ktorá môže a nemusí byť uspokojená

v konkurze, nie je dôvod na zastavenie exekúcie proti povinnému a to aj napriek tomu, že podľa § 167f ods. 1 zákona ZoKR na majetok podliehajúci konkurzu nemožno viesť exekúciu.

- k návrhu na vykonanie exekúcie okrem iného oprávnený pripojil súdny spis Okresného súdu Lučenec, sp. zn. 9Ro/197/2011; Žalobu + podací listok + dôkazy, Trestný rozkaz Okresného súdu Okresného súdu Zvolen, sp. zn. 1T/38/2009 zo dňa 18.5.2009 vo veci obvineného povinného; Vyrozumenie OR PZ Zvolen, Oznámenie o poukázaní náhrady škody, Vyúčtovanie delegovaná PU. Totožné prílohy pripojil oprávnený aj k vyjadreniam k návrhu povinného.

- Z trestného rozkazu vyplýva, že povinný bol uznaný vinným, že okrem iného ako vodič spôsobil zrážku motorových vozidiel a vo vozidle povinného došlo k ublíženiu na zdraví poškodenej, teda inému z nedbanlivosti spôsobil ťažkú ujmu na zdraví, za čo bol odsúdený a podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku mu súd uložil povinnosť nahradiť poškodenej škodu (bolestné a sťaženie spoločenského uplatnenia)

- Z návrhu na vydanie platobného rozkazu vyplýva, že Dňa 10.12.2006 zavinil odporca predmetným vozidlom v dôsledku dopravnej nehody vznik ujmy na zdraví poškodenej (poškodený 2.). Predmetné vozidlo nebolo k dátumu nehody povinne zmluvne poistené proti zodpovednosti za škodu, ako to vyplýva z ustanovenia § 3 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Z tohto dôvodu vznikla navrhovateľovi v zmysle ustanovenia § 24 ods. 2 písm. b) zákona č. 381/2001 Z. z. v platnom znení povinnosť uhradiť poškodeným z poistného garančného fondu poistné plnenie za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Navrhovateľ poskytol dňa 26.05.2010 z poistného garančného fondu poškodenému 2 poistné plnenie v celkovej výške 25.288,- c Ako vyplýva z účtu navrhovateľa, navrhovateľ uhradil 26.765,- €, z čoho 1.477,- € predstavuje spracovateľský poplatok pre poisťovňu, ktorú navrhovateľ poveril vybavením (likvidáciou) škody podľa § 24 ods. 9 zákona č. 381/2001 Z. z.. Vyplatením náhrady škody poškodeným prešlo právo poškodených vymáhať vyplatenú náhradu škody voči zodpovednému subjektu (odporca) na navrhovateľa. Ide o zákonný prechod práva (legálnu cesiu podľa § 524OZ), ktorý má oporu v ustanovení § 24 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z. z. v platnom znení. Toto právo si navrhovateľ - Slovenská kancelária poisťovateľov uplatnila mimosúdne listom zo dňa 16.04.2008 a 03.06.2010 voči odporcovi, za ktorého plnila to, čo podľa zákona mal plniť on poškodeným. Navrhovateľ požadoval od odporcu o zaplatenie poskytnutého poistného plnenia vo výške 55.225,- Sk do 15.05.2008 a vo výške 25.288,- € do 03.07.2010.

- Iustráciou v obchodnom vestníku má súd za preukázané, že Okresný súd Banská Bystrica uznesením sp. zn. 4OdK/652/2018 zo dňa 16.7.2018 zverejneným v obchodnom vestníku č. 140/2018, deň vydania 23.7.2018 vyhlásil konkurz na majetok povinného. Zároveň rozhodol tak, že ho oddlžuje tak, že ho zbavuje všetkých dlhov, ktoré môžu byť uspokojené iba v tomto konkurze rozsahu, v akom nebudú uspokojené v konkurze a dlhov, ktoré sú vylúčené z uspokojenia. Konkurz bol vyhlásený 24.7.2018. Z Obchodného vestníka č. 200/2018 deň vydania 16.10.2018 vyplýva, že správca zverejnil oznam o zrušení konkurzu z dôvodu, že konkurzná podstata nepokryje náklady konkurzu.

36. Súd konštatuje, že pohľadávka priznaná oprávnenému exekučným titulom bola uplatnená voči povinnému podľa ustanovenia § 24 ods. 7 ZoPZP. Súd poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Cdo/284/2010 zo dňa 28.10.2011 podľa ktorého: „Podmienky občianskoprávnej zodpovednosti za škodu (§ 420 a nasl. Občianskeho zákonníka) a podmienky, za ktorých vzniká poisťovní právo proti poistenému na náhradu čiastok, ktoré zaplatila poškodenému z titulu zákonného poistenia, je treba rozlišovať. V danej veci nejde o nárok na náhradu škody vzniknutej poškodenému proti tomu, kto škodu spôsobil, ani o zákonnú cesiu tohto nároku poškodeného, ale o zvláštny postihový nárok. Podľa § 440 Občianskeho zákonníka, kto zodpovedá za škodu spôsobenú zavinením iného, má proti nemu postih. Citované ustanovenie upravuje nárok osobitnej povahy, ktorý nie je nárokom na náhradu škody, a nie je ani nárokom vyplývajúcim z bezdôvodného obohatenia, lebo ten, kto plnenie poskytol, bol naň zo zákona povinný, hoci škoda bola spôsobená zavinením iného. Podmienkou vzniku tohto nároku je skutočnosť, že nárok poškodeného zanikol v dôsledku plnenia osoby, ktorá tento nárok uplatňuje. Právo žalobkyne na tzv. postih (regres), nie je teda nárokom na náhradu škody ako nesprávne uviedol odvolací súd, ale má povahu originárneho nároku. Právo SKP proti tomu, kto zodpovedá za škodu, na náhradu toho, čo za neho plnila (§ 24 ods. 7 PZP), je regresným právom, a nie právom na náhradu škody.“ Nakoľko podľa ustálenej súdnej praxe najvyšších súdnych autorít, vyjadrenej v rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky publikovanom v zbierke pod číslom R 34/2013, nie je pohľadávka priznaná oprávnenému exekučným titulom pohľadávkou zo zodpovednosti za škodu spôsobenú na zdraví alebo spôsobenú úmyselným konaním ani príslušenstvom takejto pohľadávky, ale ide o pohľadávku regresnú, teda o pohľadávku priznanú oprávnenému na

základe zvláštného postihového nároku (sui generis), nejde o nedotknutú pohľadávku podľa § 166c ods. 1 písm. d) ZoKR ako sa domnieval oprávnený.

37. Súd v tomto bode poukazuje na ustanovenie § 166c ods. 1 ZoKR, ktoré upravuje pohľadávky, ktoré oddĺžením nie sú dotknuté a sú zachované v celom rozsahu, a teda ich neprihlásenie nemá za dôsledok ich nevymáhateľnosť. Predmetné pohľadávky sú v plnom rozsahu vymáhateľné v exekučnom konaní aj napriek vyhláseniu konkurzu na majetok úpadcu, a to aj po zrušení konkurzu. Takouto pohľadávkou je aj v zmysle § 166c ods. 1 písm. d/ ZoKR pohľadávka zo zodpovednosti za škodu spôsobenú na zdraví alebo spôsobenú úmyselným konaním vrátane príslušenstva takejto pohľadávky.

38. Súd v tomto bode konštatuje, že pohľadávka priznaná oprávnenému exekučným titulom nie je pohľadávkou zo zodpovednosti za škodu spôsobenú na zdraví alebo spôsobenú úmyselným konaním ani príslušenstvom takejto pohľadávky, ale ide o pohľadávku regresnú, teda o pohľadávku priznanú oprávnenému na základe zvláštného postihového nároku. Pričom právo oprávneného na tzv. postih (regres) nie je nárokom na náhradu škody, a preto jej vznik nemožno ani odvodzovať od škodovej udalosti, ale od okamžiku, kedy bolo poskytnuté plnenie z garančného fondu. Uvedený názor, že právo postihu (tzv. regresné právo) je originárnym právnym nárokom poisťovne voči osobám zodpovedajúcim za škodu, keď túto škodu musela poisťovňa (kancelária poisťovateľov) uhradiť z iného dôvodu (z dôvodu spôsobenia škody treťou osobou) spôsobom upraveným v osobitnom zákone a teda nie je nárokom na náhradu škody podporujú okrem vyššie uvedeného rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky R 34/2013 aj ďalšie rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky napr. 3Cdo 16/2002 alebo sp. zn. 2Cdo/343/2009 ako aj rozhodnutia Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 25Cdo/1468/2007, sp. zn. 23Cdo/452/2010, sp. zn. 25Cdo/799/2006, či rozhodnutia odvolacích súdov (napr. rozhodnutia Krajského súdu Žilina sp. zn. 5Co/218/2012 a sp. zn. 6Co/386/2013, Krajského súdu Trenčín sp. zn. 5Co/365/2010, Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 13Co/195/2003). Vo všetkých týchto rozhodnutiach sa ustálil záver, z ktorého vyplýva, že právo poisťovne na úhradu vyplatených nákladov spôsobených zavineným konaním nie je právom na náhradu škody, ale špeciálnym regresným nárokom. Súd k uvedenému dáva do pozornosti, že oddĺžením nedotknuté pohľadávky nemožno rozširovať aj na prípady iného hmotnoprávneho nároku - postihového nároku podľa ZoPZP, v čoho dôsledku súd v exekučnom konaní konštatoval, že pohľadávka oprávneného z titulu zákonného postihového práva priznaná exekučným titulom nespadá do kategórie oddĺžením nedotknutých pohľadávok podľa § 166c ods. 1 ZoKR.

39. Exekučný titul nadobudol právoplatnosť 2.8.2011. Z uvedených skutočností je zrejmé, že pohľadávka oprávneného (s judikovaným) príslušenstvom vznikla pred kalendárnym mesiacom v ktorom bol vyhlásený konkurz na majetok povinného (pred 24.7.2018). Pohľadávka oprávneného nepatrí medzi pohľadávky, ktoré sú oddĺžením nedotknuté, ale patrí medzi pohľadávky, ktoré môžu byť uspokojené len v konkurze (§ 166a ods. 1 písm. a) ZoKR), z čoho vyplýva, že uvedenú pohľadávku bolo možné uspokojiť od povinného len vo vyhlásenom konkurze, inak sa oddĺžením dlžníka v rozsahu určenom súdom stala nevymáhateľnou. Zbavenie dlhov trvá naďalej aj v prípade, ak sa konkurz zruší pre nedostatok majetku, teda, zrušenie konkurzu sa nedotýka oddĺženia dlžníka. Súd sa teda plne stotožňuje s názorom povinného, že exekúcia by mala byť zastavená. Súd konštatuje, že rozhodnutia, na ktoré poukazuje oprávnený sa netýkajú posúdenia či ide v konaní o regresný nárok ale riešia postavenie (vecnú legitímáciu) účastníka v konaní. Sú preto pre posúdenie tejto veci irelevantné. Na podanie povinného, podanie povinného (doplnenie návrhu), ktoré bolo súdu doručené po 15- dňovej lehote je pre posudzovanie veci irelevantné, keďže sú v ňom uvedené v zásade totožné skutočnosti ako v podaní, ktoré podal v lehote. Skutočnosť, že súd vo veci vydal poverenie nemá na neskoršie posudzovanie dôvodnosti exekúcie vplyv, keďže vo fáze posudzovania návrhu nie je povinný účastníkom konania a nemá možnosť sa brániť. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, súd zistil, že sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu (§ 61k ods. 1 písm. d) Ex. por.) a to skutočnosť, že pohľadávka s príslušenstvom priznaná exekučným titulom je v zmysle § 166e ods. 2 ZoKR nevymáhateľná. Súd nemal vo veci ani vydať poverenie a návrh podľa 53 ods. 3 písm. b) Ex. por. v spojení s § 166e ods. 2 ZoKR, s § 167f ods. 2 ZoKR zamietnuť.

40. Súd vychádzal pri rozhodovaní z dôkazných prostriedkov, ktoré sú uvedené v tomto odôvodnení, a dospel k právnemu záveru, že návrh povinného na zastavenie exekúcie je dôvodný, nakoľko teda sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu a preto v súlade s ustanovením § 61k ods. 1 písm. d) Ex. por. exekúciu v celom rozsahu zastavil.

41. Povinný mal vo veci úspech, v návrhu na zastavenie exekúcie si náhradu trov exekúcie neuplatnil a ani mu žiadne v zmysle Ex. por. nevznikli, preto súd povinnému nárok na ich náhradu nepriznal.

42. Oprávnený nemal vo veci úspech, keďže exekúcia bola zastavená, preto mu súd nárok na náhradu trov exekučného konania nepriznal.

43. Exekútor si uplatnil trovy vo výške 36 Eur pozostávajúce z náhrady paušálnych výdavkov vo výške 30 Eur a 6 Eur ako DPH. Exekútorovi patria v prípade zastavenia exekúcie v zmysle § 61k ods. 1 Ex. por. trovy exekútora v zmysle § 198 ods. 2 veta prvá Ex. por., teda náhrad výdavkov. Ak je exekútor platiteľom dane z pridanej hodnoty podľa osobitného zákona, zvyšuje sa jeho odmena a náhrada výdavkov o daň z pridanej hodnoty (§ 197 ods. 2 Ex. por.). Súd poznamenáva, že má za preukázané, že exekútor je platiteľom DPH. V zmysle § 22 ods. 1 vyhl. Exekútorovi patrí náhrada paušálnych výdavkov vo výške 60 eur. Ak sa vymáhaný nárok splní do uplynutia lehoty na podanie návrhu na zastavenie exekúcie, ktorý má podľa zákona odkladný účinok, alebo do uplynutia tejto lehoty nastane iný dôvod na ukončenie exekúcie, patrí exekútorovi náhrada paušálnych výdavkov podľa odseku 1 v rozsahu 50 % (§ 22 ods. 2 vyhl.). Suma dôvodne uplatnených trov exekútora je teda vo výške 36,- Eur vrátane DPH (30 Eur paušálna náhrada výdavkov + 20 % DPH). Vychádzajúc z citovaných ustanovení Exekučného poriadku a vyhlášky súd súdnemu exekútorovi priznal nárok na náhradu paušálnych výdavkov vo výške 30,- Eur. Keďže súdny exekútor je aj platiteľom dane z pridanej hodnoty, zvyšuje sa v zmysle § 197 ods. 2 Exekučného poriadku hodnota paušálnych výdavkov o 20% DPH, t. j. 6 Eur (t.j. spolu 36,-Eur s DPH). Súd teda priznal exekútorovi náhradu paušálnych výdavkov vo výške 36 Eur.

44. Súd v zmysle § 199c ods. 1 Ex. por. uložil oprávnenému povinnosť zaplatiť trovy exekútora, pretože v danom prípade súd zastavil exekúciu z dôvodu, ktorý možno oprávnenému pričítať, nakoľko oprávnený navrhol vykonať exekúciu, ktorá bola na návrh povinného zastavená, pričom oprávnený nepreukázal, že exekúcia bola dôvodná. Trovy exekútora vo výške 36,- Eur je oprávnený povinný zaplatiť súdnemu exekútorovi v lehote troch dní odo dňa právoplatnosti uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať sťažnosť v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na Okresnom súde Banská Bystrica.

Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.

Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

V sťažnosti musí byť uvedené, ktorému súdu je určená, kto ju podáva, proti ktorému uzneseniu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto uznesenie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa sťažovateľ domáha.

V sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.